

Frumusețea simplului complex

Erw Magdo

Unele dimineți vin cu roua gândurilor trecute
Și ne arată ceasul naturii, ce nu ține cont,
Decât prin fractalii mugurilor pe tăcute.
Păsări îi salută, chemându-i spre orizont.

Nucul din geam, prieten de cinste. Îl văd
Cu fiecare anotimp, trece timp și e tot aici,
Se-ntinde și-n jos și-n sus, atât cât străvăd
Cu ochiul minții deschis, calculând periodici.

În această ciclicitate, aruncări de percepții
Ce se dizolvă înaintea florilor deschise,
Știindu-și bine ordinea și culorile, ca adeptii.
Natura'mamă dragostea demult ne-o oferise.

Să facem bine să îi și să ne facem bine!
O mângâiere blândă, o culegere de fapte,
Toate se adună, oricum, în turbine din sine
Și scânteiază ceea ce se aude în șoapte.